

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 20-05-18463 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

בפני כב' הרשמת הבכירה, עינת דינרמן

התובע גיל קוזוקרו

נגד

הנתבעות 1. שרה רב-אל
2. לילך לוריה

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

השאלה המשפטית הניצבת בפני בית המשפט היא האם הדברים שפורסמו ברשתות החברתיות על ידי הנתבעת 1 ועל ידי הנתבעת 2, כנגד התובע, שוטר במילוי תפקידו, מהווים פרסום "לשון הרע" וככל שכן האם עומדות לנתבעות ו/או למי מהן ההגנות הקבועות בחוק.

רקע:

1. בפני תביעה בסדר דין מהיר לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך כולל של 50,000 ש"ח בגין עוולה שלטענת התובע נגרמה לו על ידי כל אחת מהנתבעות לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") בגין פרסומים שפורסמו אודותיו ברשת החברתית "פייסבוק".
2. התובע, שוטר במשטרת ישראל, טוען בתביעתו כי לאחר שרשם לנתבעת 1 בתאריך 5.4.2020 דו"ח תנועה בגין שימוש אסור בטלפון נייד בזמן נהיגה, הוציאה הנתבעת 1 דיבתו רעה עת הפיצה פרסומים כנגדו ברשתות החברתיות והציגה אותו כאדם רע חסר לב, אלים וברוטאלי לדבריו; וכי הפרסומים הפכו ויראליים ואלפי גולשים נחשפו לפרסום הערוך באופן מגמתני, תוך הצגת חלקית ומטעה של האירוע.
3. עוד טוען התובע כי הנתבעת 2 שאינה קשורה לאירוע מתן הדו"ח הנטען, ביצעה שיתוף לפרסומים של הנתבעת 1 ברשת החברתית "פייסבוק" ולא הסתפקה בכך והעלתה תגובה משלה לפוסט שהעלתה הנתבעת 1, בה כינתה את התובע בכינוי: "איש בזוי ורע" ובכך נטען כי הוציאה גם היא דיבתו של התובע רעה.

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

4. הנתבעות בכתב הגנתן טוענות כי המדובר בתביעת סרק כחלק ממגמה הולכת ומתפתחת בארצנו ולפיה שוטרים מנסים להלך אימים ולהתעשר שלא כדין על גבם של אזרחים שלמולם ביצעו פעולות אכיפה והללו הביעו דעתם ופרסמו אותה לגבי התנהלותו של אותו שוטר וכי מדובר בתופעה נפסדת של "תביעות השתקה", שיש לעקרה מן השורש.
5. הנתבעות טוענות כי הפרסומים שהעלו ברשתות החברתיות לא היו בבחינת לשון הרע, אלא הבעת דעה לגיטימית לגבי התנהלותו של אותו שוטר, כאשר במהלך נסיעתה של הנתבעת 1 לווטרינר כאשר ברכבה חתול במצב רפואי קשה ביותר, אשר נחלצה לעזרתו, בעת ששוחחה עם הווטרינר בטלפון עצר אותה השוטר ונתן לה דו"ח תנועה בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה.
6. לטענת הנתבעת 1 הרי שציפתה כי התובע יאפשר לה להגיע למרפאה באופן מידי לנוכח מצבו הרפואי החמור של החתול וכי הסבירה לתובע אודות מצבה הכלכלי הקשה אולם התובע לשיטתה התעקש לעכבה ולרשום לה את הדו"ח, תוך שדבריה נופלים על אוזניים ערלות.
7. הנתבעת טוענת עוד כי בשל העיכוב בהגעת החתול לטיפול הרפואי מצבו התדרדר והוא נפטר וכך גם נמסר לדבריה מהווטרינר אשר טיפל בו עם הגעתו, ד"ר ארז שטיירמן.
8. בתאריך 26.4.22 התקיים בפני דיון הוכחות במסגרתו נשמעו התובע, הנתבעת 1 והנתבעת 2 וכן נשמע העד ד"ר ארז שטיירמן מטעם הנתבעות וכן הוצגו הראיות לרבות סרטוני האירוע כפי שתועדו ממצלמת גופו של התובע בהתאם לצו להמצאת סרטונים מיום 9.3.21.
9. במהלך הדיון ניסה בית המשפט להביא הצדדים לפשרה ואף ניתן פסק דין המאשר הסדר פשרה, אשר בוטל בסמוך לאחר הינתנו, בהעדר הסכמה כאמור של הצדדים.
- דיון והכרעה:**
10. השאלה המשפטית הניצבת בפני בית המשפט היא האם הדברים שפורסמו ברשתות החברתיות על ידי הנתבעת 1 ועל ידי הנתבעת 2, מהווים פרסום "לשון הרע" וככל שכן האם עומדות לנתבעות ו/או למי מהן ההגנות הקבועות בחוק.
11. אין חולק על כך שהנתבעת 1 העלתה שני פוסטים ברשת החברתית "פייסבוק" (וכן תגובות לתגובות של אחרים) כאשר הפרסום הראשון נשוא תביעה זו יובא להלן כלשונו:

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

הפרסום בוצע תחת שמה של הנתבעת 1 "Sarah Ravel" 5 אפריל ב-31: 15:

בושה וחרפה למדינת ישראל.
 היום השעה 1245 נסעתי לוטרינר עם חתול חולה במצב קריטי.. חתול שאספתי לא מזמן
 מהרחוב...התקשרתי לוטרינר כדי להודיע לו שאני במרפאה שלא יסגור...איך שניתקתי
 את השיחה..
 שוטר ברכב סמוי סימן לי לעצור. עצרתי.. אמרתי לו נכון דיברתי בטלפון אבל זו הסיבה...
 הראיתי לו את החתול הגוסס ברכב.. ועם מי דיברתי.. ביקשתי שיתחשב במסיבות ויוותר
 לי וכן כל דקה חשובה לחתול.. השוטר היה קר כקרח.. אטום לחלוטין לתחנוני.. ועוד
 איים לעצור אותי אם אמשיך להתווכח... בכיתי.. התחננתי... כלום... בימים
 אלה שכולנו נלחמים על מחייתנו.. השוטר בשם גיל קוזוקרו.. החליט
 לרשום את הדוח ונתעלם מהנסיבות.... הוצאתי את החתול מהרכב
 והבאתי אותו לחלוננו שהוא דאג לסגור היטב.. להראות לו שהוא
 גוסס... והוא בשלו. עיכב אותי מעל חצי שעה נתן לי את הדוח
 כשהגעתי לוטרינר הוא כמובן כבר היה בפתח דלת המרפאה ולא
 יכל לתת טיפול לחתול המסכן... השארתי אותו במרפאה בתקווה
 שישרוד עד שהרופא יחזור אחצ.
 כולי נרגשת וגועשת עצובה שכך מתנהג שוטר במטרת ישראל... כל
 הכבוד לך רסר גיל קוזוקרו.
 מגיע לך צל"ש.ש.ש.ש.!!!
 אם החתול ימות שזה יהיה על מצפונך.
 בושה וחרפה למדינת ישראל שבתוכה יש שוטרים
 חסרי חמלה.. במיוחד בימים אלה שכך קשה להתקיים מבחינה כלכלית ונפשית!

12. הפוסט השני אותו העלתה הנתבעת 1 פורסם באותו היום בשעה 03: 19:

בהמשך לפוסט שלי מלפני כמה שעות על השוטר שעכב אותי
 לרשום לי דו"ח בזמן שהחתול היה ברכב במצב קריטי... אז
 עידכון... החתול מת.!!
 לא הגעתי בזמן כי עוכבתי ע"י שוטר "מתחשב"
 תודה רבה לך שוטר גיל רוזוקאו.. בשמי ובשם החתול שמת.!!
 שיהי לך חג שמח!

13. כמן כן כאמור הגיבה הנתבעת 1 לתגובות שהעלו אחרים לפוסט שהעלתה, אולם התביעה מתמקדת בשני הפוסטים שצוינו לעיל וכך גם הדיון בענייננו.

14. לגבי הנתבעת 2 הרי שאין חולק כי עשתה שיתוף לפוסט והוסיפה תגובה שתובא להלן:

לילך לוריא
 5 באפר' בשעה 19: 19

מה יש לו שם בחזה? סלע? אבן צור? סתם
 ריק/ואקום?

איש בזוי ורע.

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 20-05-18463 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

חוק איסור לשון הרע והפסיקה:

15. נפסק רבות כי חוק איסור לשון הרע משקף איזון בין זכות היסוד לשם טוב, מזה, לבין זכות היסוד לחופש ביטוי, מזה (ראו ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון (לוני) הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558; רע"א 4740/00 לימור אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510; ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840). "שתי זכויות יסוד אלה" – כך נפסק מפי הנשיא א' ברק – "נגזרות מהערך החוקתי של כבוד האדם" (בפרשת הרציקוביץ' הנ"ל, בעמ' 565). ואכן, "שתי זכויות היסוד האלה - חופש הביטוי והזכות לשם טוב - שתיהן ענפים בעץ אחד - כבוד האדם. רק בשמירה על חופש הביטוי ניתן להביא לידי הגשמתו העצמית של האדם המתבטא ושל האדם השומע. אולם, פגיעה בשמו הטוב של אדם עשויה להציב מכשולים על דרכה של ההגשמה העצמית. מכאן הקביעה, כי 'השם הטוב וחופש הביטוי נגזרים מאותה זכות 'אם' עצמה - מכבוד האדם'... החרות היא סוד אושרו של האדם (דברי השופט ברנדייס על חרות הביטוי ב- *Whitney v. California*, 274 U.S. 357), והשם הטוב" – כך הוספנו – "הוא חלק מעושרו - נכס מקניינו" (ע"א 6871/99 משה רינת נ' משה רום, פ"ד נו(4) 72, 90-91).

16. כבוד השופט י.עמית, התווה בפסק הדין בעניין ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (פורסם בנבו, מיום 08.02.2012), תרשים זרימה לשם בחינת תביעה המוגשת בעילה מכוח

חוק איסור לשון הרע:

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים".

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

סעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע:

17. בהתאם לתרשים הזרימה דלעיל, יש לבחון תחילה באם מתקיימים יסודותיהם של סעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע.

18. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "החוק") קובע כי:

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,

במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או

מוגבלותו;

19. בבואו של בית המשפט לדון בתביעת לשון הרע בוחן הוא, בשלב ראשון, האם מתקיים יסוד הפרסום והאם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מהחלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, דהיינו האם הוא עלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם; לבזותו בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו; לפגוע במשרתו או במשלח ידו; או לבזותו בשל גזעו, מוצאו, נטייתו וכיוצ"ב.

20. בצד זאת, נקבע בהלכה הפסוקה, כי בחינת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע בגדר אחת מן החלופות הקבועות בחוק מתבצעת בהתאם לתכלית החוק ולאיוזנים חוקתיים, על פיהם יש לבחון אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו (ראו ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558 (להלן: עניין הרציקוביץ'), בפסקה 9 לפסק הדין; וראו גם ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי [פורסם בבנו] (4.8.2008), בפסקה 17 לפסק הדין, שם נפסק כי האיזון החוקתי חולש על כל שלבי הניתוח בתביעת לשון הרע). משמעות הדבר היא, כי לא בכל מקרה בו בא הביטוי בגדר אחת מן החלופות הקבועות בסעיף 1 לחוק (במובן זה שהוא עלול להשפיל אדם בעיני הבריות, לבזותו וכיוצ"ב) בהכרח תוטל בגינו אחריות בלשון הרע, אלא שעל בית המשפט לדון ולהכריע, האם בהתחשב באיזון החוקתי המתבקש בין חופש הביטוי לשמו הטוב של אדם, בנסיבות הקונקרטריות של הפרסום הנדון – מוצדק להגדיר את הפרסום כפרסום לשון הרע אשר עפ"י החוק יש להטיל אחריות בגינו. (ר' לעניין זה פסק הדין של ביהמ"ש השלום בת"א (ראשלי"צ) 57183-08-20 גאנם נ' הלל [ניתן ביום 21.9.2021] פורסם במאגרים).

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

- 1 עוד נפסק כי בחינת קיומה של לשון הרע צריך שתעשה תוך מבחן אובייקטיבי – בדרך שבה
2 נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר, ולא דווקא באופן בו תופס הנפגע את הפרסום (ע"א
3 [751/10 דייין-אורבך נ' פלוני](#), ניתן ביום 8.12.12).
- 4
5 22. כמו כן נפסק בעניין "אורבך" כי יש לבחון את הפרסום בכללותו. משמעות הפרסום נבחנת
6 לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם אל מול הנסיבות
7 החיצוניות הסובבות את הפרסום (ע"א [723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל](#)
8 [לישראל בע"מ, פ"ד לא\(2\) 300, 281 \(1977\)](#) וזאת במנותק משאלת אמיתות תוכן הפרסום.
9
- 10 23. לעניין היסוד השני הקבוע בסעיף 2 לחוק הוא יסוד הפרסום אין צורך להכביר מילים כי
11 העלאת פוסט לרשת החברתית כמו גם תגובה ואף שיתוף מהווים "פרסום".
12
- 13 24. יפים לעניין זה הדברים שנפסקו ע"י השופטת דפנה ברק-ארז ב רע"א 1239/19 [שאל נ' חב'](#)
14 [ניידלי תקשורת בע"מ](#) [ניתן ביום 8.12.20] פורסם במאגרים, לפיהם:
15
- 16 "בשלב זה של התפתחות הפסיקה לא יכול להיות ספק כי פעולה ישירה של כתיבת
17 "סטטוס" או "פוסט" ברשת החברתית היא אכן פרסום כמובנו בחוק, ועל כן עשויה
18 להקים עילה לתביעה ככל שיש בו משום לשון הרע...".
19
- 20 לעניין שיתוף הפוסט, אף ללא תגובה של המשתף, נפסק שם כי:
21
- 22 "השאלה המתחדדת בפנינו נוגעת לפעולות שאינן יוצרות מסר חדש ועצמאי
23 ושעיקר מטרתן היא להתייחס לתוכן שפורסם על ידי משתמש אחר ברשת או להדהד
24 אותו, ומכאן המורכבות הכרוכה בהכרעה לגביהן....
25 וכי:
- 26 "בעיקרו של דבר, אני סבורה כי יש מקום לאמץ את הפרשנות שהוצגה בעמדתו של
27 היועץ, ואשר התקבלה גם בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להבחין
28 בין פעולת השיתוף לבין סימון הלייק (או סימוני "תחושה" דומים) ולקבוע כי רק
29 הראשונה עולה כדי פרסום כמובנו בחוק [איסור לשון הרע](#).
30
31
32

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

1 עוד נפסק לגבי פעולת השיתוף עצמה כי :

2

3 פעולת השיתוף יוצרת מעין "עותק" של הפרסום העוולתי אשר יוצג לחבריו או
4 עוקביו של המשתף ברשת החברתית. מדובר אפוא בפעולה של חזרה על פרסום
5 מסוים החושפת אותו למשתמשים נוספים – בדרך כלל, מי שמצוי ברשימת החברים
6 או העוקבים של המשתף, שאולי לא נחשפו לפרסום המקורי. באופן כללי ניתן לומר
7 כי פעולה של שיתוף עשויה להקנות לפרסום מסוים תפוצה נרחבת ותהודה רבה
8 (ובכך לתרום להפיכתו ל"ויראלי"), מעבר למה שהיה מקבל לולא שותף. כך למשל
9 ייתכן כי מפרסם של פוסט מסוים שיש בו משום לשון הרע אינו בעל חברים או
10 עוקבים רבים, וכך הפרסום המקורי אינו צפוי להיחשף בתפוצה רחבה, אולם כאשר
11 משתמש אחר בעל עוקבים רבים משתף אותו הוא מגדיל את תפוצתו בהרבה באופן
12 שמעצים את הפגיעה בשם הטוב של הנפגע, או לכל הפחות פוגע באותה מידה. ..

13

14 25. יישום המבחנים שנקבעו בפסיקה לעניין הפרסום מוביל למסקנה לפיה הן העלאת
15 הפוסטים לרשת החברתית שנעשו בידי הנתבעת 1 והן תגובתה של הנתבעת 2, לפוסט
16 לרבות השיתוף ששיתפה את הפוסט המקורי, מהווים "פרסום" כהגדרתו בחוק איסור לשון
17 הרע.

18

19 26. יצוין כי התובע בכתבי טענותיו טוען כי השיתוף "אף הוא כשלעצמו אסור" (ר' סעיף 24 לכתב
20 התביעה ש' 1 ו-2) - בכך נתפס התובע לשגגה, אשר נדמית על פניה כשגיאה בסמנטיקה, אולם
21 יש בה כדי להמחיש את הלך הרוח העומד מאחורי הגשת התביעה דנן: ברור לכל בר דעת כי
22 שיתוף פוסט ברשת חברתית אינו דבר אסור. לא נאסר בחוק לשתף פוסט וגם לא להעלות
23 פוסט או תגובה, המהווים חלק מחופש הביטוי, שהוא מאבני היסוד של הדמוקרטיה.

24

25 27. ברור גם שאין בדברים שנאמרו לעיל משום מתן רשות להכפיש את שמו של אדם ברשתות
26 החברתיות או בכלל וכי זכותו של אדם לשם טוב גם היא מאבני היסוד של הדמוקרטיה, אולם
27 לא כל פוסט או תגובה, לא-מחמיאה ככל שתהא, עולים כדי לשון הרע ויש לבחון את
28 הפרסומים על רקע הנסיבות הכוללות של המקרה, כאשר כל מקרה נבחן לגופו.

29

30

31

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 20-05-18463 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

1 יוער כי העמדה שנשמעה לא פעם בפסיקה ולפיה שוטר, מעצם תפקידו, צריך להיות בעל "עור
 2 עבה" ולפתח יכולת ספיגה והכלה של ביטויים פוגעניים מאזרחים בהם נתקל כאשר הוא
 3 ממלא את תפקידו, ולפיכך נדרש רף גבוה יותר, כביכול, של השמצות ודברי בלע על מנת שאלו
 4 יעלו כדי "לשון הרע"- אינה מקובלת על בית משפט זה: **זכותו של שוטר, ככל אדם לשמו
 5 הטוב אינה יכולה להיפגע בשם מילוי תפקידו ושמו הטוב אינו מופקר בעת שהוא ממלא
 6 תפקידו. עמדה זו סותרת גם את מבחן "האדם הסביר" המשמש כאמור בבחינת קיומה של
 7 לשון הרע.**

8
 9 29. ככל שבית המשפט מוצא כי הדברים שפורסמו אכן עולים כדי לשון הרע, יש לבחון האם
 10 מתקיימות ההגנות הקבועות בחוק לעניין זה אשר תחולתה של אחת מהם תביא לפטור
 11 מאחריות לפי חוק זה.

החסינות / ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע:

12
 13
 14
 15 30. הגנת אמיתות הפרסום מעוגנת [בסעיף 14](#) לחוק, שקובע כלהלן:

16
 17 **"14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר
 18 שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך
 19 בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."
 20 (ההדגשות לא במקור).**

21
 22 בהתאם לסעיף, קיימים שני תנאים לתחולת ההגנה [שבסעיף 14](#); תוכן הפרסום זהה לאמת
 23 האובייקטיבית, (ראו: אורי [שנהר דיני לשון הרע](#) 221 – 223 (1997) (להלן: "שנהר")) וכי יש
 24 בפרסום עניין ציבורי, ביחס לתנאי של קיומו של עניין ציבורי בפרסום, הדרישה היא שיש
 25 בפרסום אינטרס ציבורי (שנהר, בעמ' 225), ובסוף ההכרעה באשר לקיומו של עניין ציבורי
 26 נקבעת על ידי בית המשפט על פי נסיבות כל מקרה ומקרה.

27
 28 31. יחד עם זאת, נקבעו מבחני עזר לקביעת קיומו של עניין ציבורי; ובין השאר, "מבחן התועלת",
 29 שלפיו בודקים אם הפרסום מכיל תוכן שיש לציבור תועלת בידיעתו; הוא תורם לגיבוש דעת
 30 קהל בעניינים ציבוריים, ולמען שיפור אורח חיים - (שנהר, בעמ' 227 - 228).

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 20-05-18463 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

1 הסיפא של [סעיף 14](#) קובעת, כי הגנת "אמת דיברתי" תעמוד גם אם הפרסום כולל חלק שאינו
 2 אמת או לא הוכח כאמת, אך משקלו מועט ומידת פגיעתו איננה גדולה. כך, בהתאם [לסעיף](#)
 3 [14](#), הגנת אמיתות הפרסום תחול גם אם תוכן הפרסום אינו במלואו "אמת", זאת בתנאי
 4 שהחלק שאינו אמת, הינו מזערי ופגיעתו אינה משמעותית. לעניין זה ראו: שנהר, בעמ' 221 –
 5 – 222; [דנ"א 2121/12 פלוני נ' דיין אורבך](#), סז(1) 667, 707 - 710 (2014) (להלן: "עניין דיין
 6 אורבך") ו- [ע"א 4/85 צור נ' הוכברג](#), מב(3) 251, 258 (1988).

7
 8 • ראו לעניין זה הדברים שנפסקו ע"י כב' השופט סעב בע"א (חיי) 35744-10-19 **נאמן נ'**
 9 **קריביצ'יקוב** [ניתן ביום 8.1.2020] [פורסם במאגרים].

10
 11 הגנה קלה יותר להוכחה היא זו המנויה [בסעיף 15\(4\)](#) לחוק, הקובע: .33

12
 13 **15. במשפט ... אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם ... הנתבע עשה את**

14 **הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:**

15 ... (1)

16 ... (2)

17 ... (3)

18 (4) **הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות**
 19 **ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה**
 20 **שהם נתגלו באותה התנהגות."**

21
 22 .34 הגנת תום-הלב מקלה עם המפרסם לעומת הגנת "אמת דיברתי". הלוא "הנטל הרובץ על

23 המפרסם, הנתבע בתביעה בגין לשון הרע, להוכיח את אמיתות הפרסום, אינו עניין של מה
 24 בכך" (פרשת ידיעות אחרונות נ' קראוס [4], בעמ' 40); בעוד שכדי לבסס לכאורה את הגנת תום-
 25 הלב – בהקמת חזקה לטובתו שעשה את הפרסום בתום-לב – די לו לנתבע כי יוכיח שהפרסום
 26 נעשה על-ידי באחת הנסיבות המנויות [בסעיף 15](#) לחוק, וכי הפרסום לא חרג מן הסביר באותן
 27 נסיבות, כדרישת [סעיף 16\(א\)](#) לחוק ([ע"א 809/89](#) משעור נ' חביבי (להלן – פרשת משעור נ' חביבי
 28 [14]), בעמ' 8). אין צריך לומר כי הבחירה במסלול זה כרוכה בפגיעה מסוימת בזכות הנפגע
 29 לשם טוב, אלא שפגיעה זו היא לתכלית ראויה, ובהיותה מוגבלת לתחום צר של מקרים
 30 חריגים הריהי גם מידתית.

31
 32 * ר' לענין זה פסק דינו של ביהמ"ש העליון בע"א 323/98 **שרון נ' בנימין** פ"ד נו (3) 245.

33
 34

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

- 1
- 2 נפסק כי שני נדבכים קובעת הוראת חוק זו לקיומה של הגנת תום הלב. האחד - תום לב
- 3 בפרסום; והאחר - היות הפרסום משום הבעת דיעה על התנהגות מושא הפרסום וגוי במסגרת
- 4 השיח הציבורי. 'מהותו של תום הלב הנדרש... יתבטא... בדרישה
- 5 לדרך התנהגות מסוימת ולמצב נפשי מסוים, אשר בהצטרפם לעשיית
- 6 הפרסום בנסיבות הנדרשות בהגנה הספציפית יצדיקו את הפגיעה
- 7 בנפגע לאור האינטרסים למענם נוצרה ההגנה' (א) שנחר, דיני לשון הרע
- 8 (תשנ"ז) 260, דברים שהובאו בהסכמה מפי השופטת פרוקצ'יה בעניין בן גביר, פסקה 22
- 9 לחוות דעתה).
- 10 36. על מנת לקבוע את קיומו או העדרו של תום לב בפרסום נתן בידינו המחוקק כלי עזר
- 11 ראייתיים, על ידי שקבע נטלי הוכחה מתאימים. אלה מצויים בסעיף 16 לחוק, הקובע
- 12 (בחלק הרלוונטי לענייננו):
- 13
- 14 (א) הוכיח ... הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות
- 15 בסעיף 15, ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה
- 16 עליו שעשה את הפרסום בתום לב.
- 17 (ב) חזקה על ... הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב, אם נתקיים
- 18 בפרסום אחת מאלה:
- 19 ...
- 20 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה
- 21 סביר להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15"
- 22 החוק קובע, איפוא, פן חיובי, שאם יתקיים - חזקה כי הפרסום נעשה בתום
- 23 לב, ועל התובע להוכיח אחרת; ופן שלילי, שאם יתקיים - חזקה שהפרסום
- 24 נעשה שלא בתום לב, ועל הנתבע להוכיח אחרת. הסבירות אוחזת תפקיד
- 25 מרכזי בשני הפנים, אם כי בפן החיובי של החזקה דיבר המחוקק על
- 26 סבירות אובייקטיבית, ובפן השלילי הוא הוסיף לה גם היבט סובייקטיבי.
- 27 37. אלא שמושג הסבירות אינו עשוי, מתוכו, לסייע בידינו בחיפוש אחר נקודת האיזון,
- 28 'אלא הוא נזקק לערכים המתנגשים החיצוניים ולא יזון
- 29 ביניהם... תנאי הסבירות לצורך חזקת תום הלב בענייננו
- 30 מבקש לאזן בין חופש הביטוי להגנה על כבוד האדם ושמו
- 31 הטוב. ' (פסקה 24 לחוות דעתה של השופטת פרוקצ'יה בעניין בן גביר). ומהו
- 32 שישליך על הסבירות? ' להתנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

1 הפרסום, ולאחריו משמעות בעלת משקל בהקשר לסבירות
 2 הפרסום. טיב הפרסום ותוכנו גם הם משליכים על סבירות
 3 הפרסום. פרסום שנועד כל כולו לפגוע, להעליב ולבזות
 4 עשוי להיחשב חורג מן הסביר, וחזרה על התבטאויות
 5 פוגעניות בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב' (שם,
 6 שם).

7 * ר' לעניין זה הדברים שנפסקו בע"א (נצ') 1184/06 פרופ' סטיבן פלאוט נ' ד"ר ניב גורדון
 8 [ניתן ביום 27.2.2008] פורסם במאגרים.
 9

10 38. כן יפים לעניין זה הדברים שנפסקו על ידי בית המשפט העליון בפסק דין בעניין "קראוס"
 11 ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות ואח' פ"ד מט (2) 843. לפיהם:

12 "עניינו של סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, הוא בפירסומים
 13 שבהם מצרף המפרסם את דעתו על העובדות. על המפרסם להוכיח כי העובדות
 14 שעליהן הסתמך היו נכונות ביסודן, אם כי יש לקרוא גם לתוך סעיף זה את
 15 האמור בסעיף 14 לחוק, שלפיו לא תישלל ההגנה בשל כך בלבד שלא הוכחה
 16 אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".... (הדגשה שלי-ע.ד.).

17 וכי: " עיקר פועלו של סעיף 15(4) לחוק הוא בהרחבת ההגנה על פירסומים
 18 המסווגים כדעה. ביסוד ההבחנה בין עובדה לדעה מצויה ההנחה שהקורא נוהג
 19 לרוב להסתמך על העובדות כנכונות, שעה שגישתו לדעות המתיימרות להיות
 20 דעותיו של המפרסם ותו לא, היא מן הסתם ספקנית יותר, והוא ישתדל ליצור
 21 לעצמו דעה עצמית משלו בנדון. גם מסקנה עובדתית תסווג כדעה, והליך הסקתה
 22 עומד אף הוא לביקורת הקורא (856 ד-ה).

23 עוד נפסק שם כי השאלה, אם קטעי כתב שונים מהווים תיאור עובדתי או שיש
 24 בהם משום הבעת דעתו גרידא של הכותב הינה סוגיה עובדתית-משפטית
 25 מעורבת. בעיקרה זוהי שאלה עובדתית, ועל בית המשפט להסיק את מסקנתו על-
 26 פי השכל הישר וכללי ההיגיון, לאחר שיעיין בכתבה בשלמותה.

27 בסיווג האמרה יש לתת משקל לאופן שבו היא נתפסת בעיני הקורא הסביר:
 28 האם סובר הוא כי הוא מוזמן לשפוט את האמרה, או שמא מתבקש הוא לאמצה
 29 כעובדה וללא ביקורת עצמית? הרושם הכללי שיוצר מירקם הכתבה בעיני הקורא
 30 הסביר הוא שחולש על סיווגה של האמרה, ואין הוא מנתח ניתוח מדוקדק כל
 31 אמרה ואמרה. רושם זה מושפע מניסוחה של האמרה, ממקומה בכתבה ומהמבנה
 32 הכולל שלה. לא מן הנמנע שתכנים זהים יסווגו באופן שונה באותה כתבה (856 ז-
 33 א857).

34 ד. (1) הגנת אמת הפירסום תעמוד למפרסם אם עבר שתי משוכות: האחת, כי יש
 35 אמת בפירסום, כלומר שקיימת זהות בין המציאות האובייקטיבית לבין תוכן
 36 הפירסום. המשוכה השנייה היא כי קיים עניין ציבורי בפירסום אותה אמת (857
 37 ב-ג).

38 כשמדובר בטענת אמת הפירסום, עשוי הנתבע להידרש להביא כמות הוכחה,
 39 שמידתה תעמוד ביחס מתאים לרצינות תוכן הדיבה (857 ד-ז)."
 40
 41
 42
 43

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

האם הפרסומים שפורסמו עולים כדי עוולת לשון הרע:

הפרסומים שביצעה הנתבעת 1:

1
2
3
4 39. אמנם הנתבעת 1 בפוסטים שהעלתה לרשת החברתית פייסבוק, נקבה בשמו המלא של
5 התובע, בתפקידו ובדרגתו ואולם, בנסיבות המקרה דנן, לא מצאתי כי המילים והביטויים
6 בהם השתמשה מהווים משום לשון הרע על פי כל אמת מידה אובייקטיבית: הביטויים "חסר
7 חמלה" או "בושה וחרפה", ו- " שוטר "מתחשב", במירכאות, אינם עולים כדי לשון הרע
8 וודאי שלא בנסיבות המקרה דנן וכאשר ניכר כי הנתבעת 1 הייתה בסערת רגשות, וזאת בית
9 המשפט התרשם הן מהפוסט, הן מעדותה של הנתבעת 1 בבית המשפט והן מהסרטונים
10 שהוצגו לבית המשפט: ניכר כי הטיפול בבעלי החיים הוא בנפשה של הנתבעת 1, אשר
11 במצוקתה כי רב לנוכח רצונה להגיע באופן המהיר ביותר למרפאה, מיררה בבכי אל מול
12 התובע.

13
14 40. לא בכדי לא ציין התובע איזה מן הביטויים בהם השתמשה הנתבעת 1 מהווה, לדידו, לשון
15 הרע אלא הסתפק באמירה כללית ולפיה "הנתבעת 1 תיארה אותו כאדם "רע חסר לב אלים
16 וברוטאלי".

17
18 41. לאור זאת אני קובעת כי אין לראות באף אחד מהפרסומים שביצעה הנתבעת 1 משום "לשון
19 הרע" כלפי התובע.

20
21 42. למעלה מן הצורך יוער, כי אף אם היה נקבע כי מדובר בפרסומים שהם בגדר לשון הרע הרי
22 אני קובעת כי לנתבעת עומדות ההגנות הקבועות בסעיף 14 לחוק שעניינה "אמת דיברתי"-
23 הנתבעת אכן עוכבה על ידי התובע (אם כי בדין, לנוכח העבירה שעברה), ואכן כפי שניתן
24 להיווכח מעיון בסרטונים שצולמו ממצלמת גופו של התובע והמתעדים את האירוע (הגם
25 שבחלקים ולא ברצף)- נראה כי הנתבעת התחננה בפני התובע שיוותר על הדו"ח וישחרר אותה
26 והראתה לו את החתול החולה ומצבו, כשהיא נוטלת את הכלוב ומתדפקת על חלון דלתו של
27 התובע, אולם הוא נותר אדיש לפניויתה, כפי שעלה גם מעדותו שלו בבית המשפט:

28 ש. תסביר לבית המשפט שבסרטון מצטיירת תמונה ברורה, כי גילית חוסר חמלה מוחלטת,
29 רגישות, אטימות מוחלטת לגבי החתול. כל מה שעניין אותך זה רישום הדו"ח וזה הכל. לא
30 הסטת מבט, לא שאלת דבר לגבי מצבו, לא הצעת שמץ של עזרה כלשהי. תאשר לי.
31 ת. אני יכול לאשר את זה בצורה חלקית, כי כפי שאמרתי בתשובותיי הקודמות, ברגע שבאתי
32 וקיבלתי את התגובה שלה, ייחסתי חשיבות נמוכה עד אפסית לגבי מצבו של החתול, כי
33 אינני איש מקצוע שיודע לומר מה מצבו.

ר' פרוטוקול הדין מיום 26.4.22 עמ' 12 ש' 9-14.

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 20-05-18463 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

- 1 43. ודוק-הנתבעת לא נהגה כלפי התובע בגסות רוח, לא התגרתה בו, אלא אף אמרה לו שהוא
2 צודק, אלא פשוט מיררה בבכי והתחננה בפני התובע שיחוס על מצבה ועל הנסיבות בהן היא
3 נאלצת להבהיל את החתול שמצבו קריטי אל המרפאה. (ר' לעניין זה תיעוד העיון בסרטונים
4 כפי שתועד בפרוטוקול הדיון מיום 26.4.22 עמ' 11 ש' 32-23 ועמ' 12 ש' 6-1).
- 5
6 44. לכן תחושתה של הנתבעת ולפיה ניתן היה להציל את החתול אלמלא העיכוב והדו"ח שנרשם
7 לה, ואדישות התובע כביכול למצבו, וסערת הרגשות בה הייתה נתונה עקב כך, היא שהביאה
8 לפרסום הפוסטים על ידיה, שהיו דברי אמת מבחינת הנתבעת 1.
9
- 10 45. יודגש כי דובר בפוסטים שפורסמו על ידי הנתבעת 1 זמן קצר לאחר האירוע (כאשר הפוסט
11 השני פורסם לאחר פטירתו של החתול כעבור מס' שעות) וניכר כי נכתבו מתוך צער וכאב.
12
- 13 46. יצוין כי תצהירו של הוטריר, ד"ר שטיירמן, כמו גם עדותו אינם בגדר חוות דעת רפואית
14 ואין להסיק ממנה כי פטירתו של החתול נגרמה מעיכוב כזה או אחר של הנתבעת 1 בידי
15 התובע בעת מתן הדו"ח, אולם אין בכך כדי להעלות או להוריד לעניין תחושתה של הנתבעת
16 1 שהיא-היא אמת המידה הנבחנת לצורך קביעת תום ליבה של הנתבעת.
17
- 18 47. לאור זאת, מתקיימים שני התנאים הקבועים בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע: הפרסום
19 היה אמת והיה בו עניין ציבורי-עפ"י אמות המידה שנקבעו בפסיקה מדובר בנושא בעל
20 חשיבות מן המעלה הראשונה-הפגנת רגישות מצד בעלי תפקיד ציבורי למצוקתם של
21 האזרחים עמם הם באים במגע בעת מילוי תפקידם, בפרט לנוכח העובדה שמדובר באישה
22 מבוגרת שהייתה נתונה בסערת רגשות ולנוכח העובדה שראה במו עיניו כי הנתבעת דוברת
23 אמת והיא בדרכה למרפאה עם החתול.
24
- 25 48. גם אם נפלו אי דיוקים בתיאור הזמנים של הנתבעת 1, לגבי משך הזמן בו עוכבה על ידי התובע
26 שהיה לכל היותר כ-12 דקות, הרי שאין לדקדק עמה דקדוקי עניות בפרט כאשר הייתה נתונה
27 בסערת רגשות.
28
- 29 49. לעניין זה הרי שמדובר ב"פרט לוואי" בהתאם להוראת סעיף 14 סיפא לחוק איסור לשון הרע,
30 שאין בו כדי לגרוע מתוקפה של ההגנה הקבועה בסעיף זה.
31
- 32 50. ואם בכך לא סגי ונאמר כי הגנת סעיף 14 לחוק אינה עומדת לנתבעת 1, הרי שהגנת סעיף 15
33 (4) לחוק-הגנת תום הלב חלה גם חלה על הנתבעת 1 בנסיבות העניין.
34
35
36
37

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 18463-05-20 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

1 51. המדובר בפרסום שנעשה בתום-לב ושהוא בגדר הבעת דעה של הנתבעת על התנהגות התובע
 2 בעת מילוי תפקידו בשירות הציבורי. אמות המידה לבחינת תום הלב הן סובייקטיביות ואין
 3 ספק כי לאור הראיות והעדויות שנשמעו בפני מדובר בנתבעת שעשתה את הפרסום בתום לב
 4 ומתוך סערת רגשות נוכח אדישותו של התובע למצוקה בה הייתה שרויה בעת מתן הדו"ח
 5 ובנסיבות בהן הבהילה את בעל החיים החולה אל הוטרינר בבהילות.

6
7

הפרסום שביצעה הנתבעת 2:

8
9

10 52. לגבי הנתבעת 2- ככל שהדברים אמורים **בשיתוף עצמו**, משקבעתי כי אין בפוסטים המקוריים
 11 שהעלתה הנתבעת 1 משום לשון הרע, הרי שגם שיתופם אינו יכול להיחשב בגדר פרסום לשון
 12 הרע על אף שהוא מהדהד את הפוסט המקורי ויכול ואף מגדיל תפוצתו.

13
14

15 53. לא כך הם פני הדברים בהתייחס לביטוי שצוין בתגובתה של הנתבעת 2, ובמיוחד המשפט
 16 האחרון ולפיו כינתה הנתבעת 2 את התובע "איש בזוי ורע". על אף שמדובר בתגובה יחידה
 17 שאינה רבת מלל, אין ספק כי הלשון בה נקטה הנתבעת 2, בוטה מזו של הנתבעת 1 ולפי
 18 ההגדרה הקבועה בסעיף 1 לחוק, מדובר בביטוי שהוא בגדר לשון הרע, שכן יש בו כדי לבזות
 19 את התובע בעיני אחרים. מה גם שלהבדיל מהנתבעת 1 אשר חוותה את המקרה באופן אישי
 20 והייתה נתונה בסערת רגשות, הנתבעת 2 לא חוותה את המקרה ואין לה אלא את הפוסט
 שפרסמה הנתבעת 1.

21
22

23 54. עם זאת, אני סבורה כי עומדת לנתבעת 2 ההגנה הקבועה בסעיף 15 (4) לחוק: התרשמתי
 24 מעדותה של הנתבעת 2, כי פרסמה את תגובתה ועשתה שיתוף לפוסט שהעלתה הנתבעת 1
 25 בתום לב, מתוך אמונה באמיתותם של הדברים שנכתבו בו ועל סמכם הביעה דעתה על
 26 התנהגותו של התובע כפי שעלתה מהפוסט שפרסמה הנתבעת 2, לנוכח האמפטיה שחשה
 27 למצוקתה של הנתבעת 2 עקב מצבו של החתול שנפטר לבסוף, אל מול הסלידה כלפי
 28 ההתנהלות המתוארת של התובע.

29
30

31 55. לעניין זה חלה החזקה הקבועה בסעיף 16 (א) לחוק ולפיה הוכיחה הנתבעת 2 כי עשתה את
 32 הפרסום באחת מהנסיבות האמורות בסעיף 15 (ולענייננו סעיף 15 (4)); וכי הפרסום לא חרג
 33 מתחום הסביר באותן נסיבות ולכן חזקה עליה כי עשתה את הפרסום בתום לב. חזקה זו לא
 34 נסתרה על ידי התובע.

35
36

בית משפט השלום בעכו

ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022

תא"מ 20-05-18463 קוז'וקרו נ' רב-אל ואח'

- 1 56. יצוין כי אין בדברים שנפסקו כדי להפחית או להצדיק, ולו במעט, מחומרת העבירה ככל
2 שבוצעה על ידי הנתבעת 1, שהיא עבירה מסכנת חיים- לא רק את חייה של הנתבעת 1 אלא
3 גם את חייהם משתמשי הדרך והולכי רגל.
4
5 57. אין בכך גם כדי להפחית מהשירות החשוב אותו מבצעים השוטרים במסירות, עושים ימים
6 כלילות, כפי שניתן להיווכח גם לגבי התובע- כעולה מתעודות ההערכה שקיבל בשל מילוי
7 תפקידו והבעת התודה בעקבות סיוע לאזרח במצוקה.
8
9 58. לאור האמור לעיל התביעה כנגד הנתבעות 1 ו-2 נדחת בזה. לאור התוצאה אליה הגעתי אני
10 מחייבת את התובע לשאת בהוצאות הנתבעות 1 ו-2 בסך של 1,800 ש"ח כל אחת ובסה"כ
11 3,600 ש"ח.
12
13 הסכומים ישולמו לנתבעות 1 ו-2 בתוך 30 יום מהיום אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית
14 כחוק.
15

16 המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

17
18
19
20
21
22
23
24
25

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

עֵינַת דִּינֶרמָן, רשמת בכירה

26
27
28
29
30
31
32

